

Sygn. akt I NSP 185/21

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi M.S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt I NSP 112/21,
po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 3 listopada 2021r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 16 września 2021 r. M.S. wniósł skargę na przewlekłość postępowania o sygn. I NSP 109/21, I NSP 112/21, I NSP 114/21 i I NSP 150/21. W uzasadnieniu skargi pisał o „przerwaniu wspierania praktyk monopolowych”, „szkodach krajowych producentów owoców”, „ustrojach jak w ZSRR i Korei Północnej” czy „szkodliwości roślin modyfikowanych” itd.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Po pierwsze, zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2018, poz. 75 ze zm., dalej zwana „ustawą o skardze na przewlekłość”) skarga powinna zawierać:

1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której

skarga dotyczy;

2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Skarga M.S. spełnia tylko pierwszy wymóg. Skarżący wskazał sygnatury postępowań, które w jego ocenie trwają zbyt długo oraz sformułował żądanie stwierdzenia ich przewlekłości, ale nie podał żadnego uzasadnienia dla tego żądania. W uzasadnieniu skargi nie sposób odnaleźć jakiegokolwiek okoliczności wskazującej na przewlekłość wskazanych postępowań. Skarżący nie wyjaśnia czego dotyczyły postępowania, których sygnatury wskazał, ani jak wyglądał ich przebieg i ile czasu trwały. Zamiast tego przedstawia – podobnie jak w poprzednio wnoszonych skargach, które również zostały uznane za niedopuszczalne – wywody na różne tematy bez związku z przedmiotem skargi.

Tym samym w jego skardze brak jest „okoliczności uzasadniających żądanie” w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość. Z art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość wynika, że skarga niespełniająca któregokolwiek z wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 podlega odrzuceniu bez wzywania do usunięcia braków. Artykuł 9 ust. 1 jest przepisem szczególnym określającym skutki procesowe wskazanego uchybienia.

Po drugie, niezależnie od powyższego, skarga dotyczyła postępowań, których przedmiotem jest ocena naruszenia prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki – tymczasem niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość takiego postępowania, które samo dotyczy skargi na przewlekłość postępowania (postanowienia Sądu Najwyższego z: 16 czerwca 2005 r., KSP 5/05; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 11 lutego 2015 r., KSP 1/15; 8 stycznia 2020 r., I NSP 188/19; 25 listopada 2020 r., I NSP 160/20).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, jak w sentencji.